

slag (se nr. 126). Betænkning (B. sp. 601) afgivet $2\frac{3}{4}$. (Ordfører: Edel Saunte). 2. beh. $\frac{7}{5}$ (F. sp. 5089). Henvist til fornyet udvalgsbehandling. 3. beh. $1\frac{3}{5}$ (F. sp. 5243). *Loven stadfæstet 11. juni 1954.* (Lovt. nr. 181).

Loven om bekæmpelse af kønssygdomme indeholder i § 17, stk. 3 og 5, bestemmelser om domstolsprøvelse af politiets beslutning om tvangsindlæggelse til undersøgelse eller behandling for kønssygdomme.

Den heromhandlede lovændring har til formål at bringe kønssygdomsloven i overensstemmelse med den nye grundlovs § 71, stk. 6, hvorefter spørgsmålet om lovligheden af *administrativt bestemt frihedsberøvelse* bortset fra visse undtagelser skal kunne forelægges de almindelige domstole eller anden dømmende myndighed til prøvelse.

Da de nuværende metoder til behandling af kønssygdomme kun nødvendiggør ganske kortvarig sygehusindlæggelse, findes det ikke længere nødvendigt i et vist tidsrum at afskære tvangsindlagte personer, der tilbageholdes med rettens godkendelse, fra påny at indbringe spørgsmålet om tilbageholdelsens lovlighed for domstolene. Derfor gennemføres samtidig ved loven den ændring, at bestemmelsen i § 17, stk. 5, 2. punktum, i loven om bekæmpelse af kønssygdomme, hvorefter sådan ny forelæggelse for retten først kan finde sted efter en frist af 4 uger, udgår.

Lovændringen fik følgende indhold:

§ 1. I lov nr. 193 af 4. juni 1947 om bekæmpelse af kønssygdomme foretages følgende ændringer:

§ 17, stk. 3, affattes således:

„Træffes der i henhold til foranstående bestemmelser beslutning om tvangsindlæggelse på sygehus af en person, skal spørgsmålet om indlæggelsens lovlighed på begæring af den pågældende selv eller den, der handler på hans vegne, forelægges retten til afgørelse i overensstemmelse med retsplejelovens kap. 43 a. Politiet skal samtidig med meddelelsen om sin beslutning gøre vedkommende bekendt med adgangen til at forelægge spørgsmålet for retten.“